

Iubire de catifea

Aurora Cristea

Pe-o aripă în zare, pe-o aripă de dor
Când lacrima din vise mă face ca să mor
Pe cerul luminat și ochii mei de foc
Ești o iubire amară, ești cel mai simplu joc.

M-ascund în visul meu ca să trăiesc în doi
În amintirea vie să fim doar printre ploi
Cocorii să plutească în ale noastre sfere
Să contopim cu drag duioase atmosfere.

Pe cerul meu albastru și plin de bucurie
Gingașe gânduri zboară spre zarea aurie
Și umbre din trecut să le lăsăm de vrei
Pe crestele abrupte din munți înalți și grei.

Să ne îmbrățișăm, să fim două speranțe
Pe buzele de stele, himere rezonanțe
Cu brațul te cuprind, ești ca un nor vremelnic
Hoinar ajung acum, cu pasul șovăielnic.

Căci nu mai știu cum e iubirea cea suavă
Risipa mea de-o viață o simt ca o otravă
Am încetat să cred în mica noastră lume
Și n-am mai dat acum iubirii niciun nume.

În suflete noastre veșnic îndrăgostite
Sunt adevăruri mute ce nu pot fi rostite
Te voi porta mereu în suflet ca pe-o stea
Să strălucești etern pe-un cer de catifea.